

[Grünbaum]

proportionalstrækket. Det er et af de punkter, hvorom der har været total enighed herinde. Det er også noget, de forskellige regeringer har interesseret sig for, det er ikke noget, specielt socialdemokratiet har gjort. Men vi har dog på den anden side igennem vore skattepolitiske proklamationer gjort spørgsmålet om forlængelse af proportionalstrækket til et meget væsentligt spørgsmål i skattediskussionen. Jeg skal ikke komme ind på det, der blev sagt i maj måned fra vores side, men det var nogle meget store tal, der blev nævnt, om en forlængelse af proportionalstrækket, helt op til 140.000 kr. i løbet af nogle få år.

Jeg synes, det er meget beklageligt, at man nu vil ændre på selve teknikken i kildeskatten, fordi man har et finanspolitisk behov for at stramme. Det er jo en meget, meget dårlig argumentation for at ændre på en teknisk ting.

Jeg vil gerne sige – skatteministeren ved det i forvejen – at jeg i sin tid var tilhænger af pristalsreguleringen, fordi jeg havde den opfattelse, at samfundet, staten, også skulle have en del af den reallønsstigning, velstandsstigning, der skete. Men det er for mig ikke det, der er afgørende, om man har den ene reguleringsmetode eller den anden. Det, der er afgørende, er, at man kommer her i en situation, hvor man oven i købet lægger op til, at parterne på arbejdsmarkedet skal føre en moderat politik, hvor man appellerer til LO om en moderat lønpolitik. Så har vi fået momsforhøjelsen; det skal jeg selvfølgelig heller ikke gå dybt ned i nu. Men netop i 1979 skal vi altså have en skatteforhøjelse. Altså en forhøjelse af indkomstskatten i det samme år, hvor man appellerer til lønmodtagerne om at føre en moderat lønpolitik. Det kan jeg altså ikke se er rigtigt ud fra et lønpolitisk synspunkt. Dette være sagt til hr. Ellemann-Jensen.

I øvrigt vil jeg gerne sige til hr. Ellemann-Jensen, at uanset om man bruger en lønindeks eller en prisindeks, så får man jo det samme problem. Det kan ikke nytte noget at stå heroppefra og sige, at når lønningerne er steget meget kraftigt ét år og man så får hold på lønudviklingen, så får vi en forkert virkning, fordi vi i det år, hvor vi har fået den lave lønstigningstakt, får en stor stigning i skalatrinene. Der kan jo ske nøjagtig det samme, hvis der er tale om en pristalsregule-

ring. Vi kunne også godt have haft en meget kraftig prisstigning, som gav anledning til, at skalaen skulle reguleres. Når vi er kommet ind i et år, hvor vi har fået hold på prisudviklingen, vil der ske nøjagtig det samme. Der er derfor principielt ikke nogen forskel – ud over at stigningen kommer til at ligge på et lavere niveau, når man bruger pristallet.

Jeg mener altså, at det er yderst farligt at argumentere på den måde, hr. Ellemann-Jensen har gjort det på i dag. Vi kan da ikke lave om på kildeskatteprincipperne og reguleringsprincipperne i vores skalaer, fordi det skal være led i en finanspolitik eller i en eller anden økonomisk politik. Så må vi komme med specialforslag af den ene eller den anden art. Jeg skal ikke gå ind på det.

Dette vil i øvrigt også ramme pensionisterne og særlig ægtefællepensionisterne, det ved vi jo, fordi personfradraget dér spiller en særlig rolle.

Alt i alt, både teknisk og økonomisk, er det et særdeles dårligt forslag, man er kommet med her. Jeg forstår slet ikke, at mit eget parti kan komme med et forslag om en forringelse netop på det punkt, når vi mest af alle har argumenteret for, at vi skulle have en forlængelse på proportionalstrækket, og jeg må altså afvise de argumenter, der i den forbindelse er fremsat både i ministerens fremsættelsestale og i bemærkningerne, samt det, der her er sagt af hr. Ellemann-Jensen.

Arne Bjerregaard (KrF):

Jeg kan ikke bare mig for at fremkomme med nogle bemærkninger i anledning af fremsættelsen af dette forslag. Jeg er for en gangs skyld helt enig med venstresocialisterne i, at regeringen med dette forslag vil kaste yderligere masser af mennesker over i arme-ne på fremskridtspartiet. Det er jo lige det, man gør, det er vand på deres mølle. Jeg har ikke nogen som helst grund til at ønske, at det skal ske. Trods alt ser jeg hellere, at vælgerne bliver stående bag den nuværende regering, end at de går derover – alle regeringens laster til trods.

Hvad er det, man vil? Jeg erkender, at man får en skattelettelse hvert år med det system, vi har nu, det erkender jeg blankt, men var det ikke venstre, der i 1974 var så indforstået med, at man skulle have skattelettelser? Nu får man dem successive. Hertil